

புதுக்கவிதைகளில் மனித உரிமைகள் Human Rights in Modern Poetry

முனைவர் ஆ.மேரி இமாகுலேட் | Dr. A. Mary Immaculate

Associate Professor of Tamil, Bishop Heber College, Tiruchirappalli – 620 017.

E-mail: amicr29@gmail.com

ஆய்வுச்சுருக்கம்

நாட்டு மக்களுக்குச் சமுதாயம், பொருளாதாரம், அரசியல், நீதி ஆகியவற்றில் சம மதிப்பும் உரிமைகளும் உள்ளன. இவற்றில் பேச்சுரிமையும் எழுத்துரிமையும் அடங்கும். நம்நாட்டின் விடுதலைக்குப் பின் இத்தகைய அடிப்படை உரிமைகள் மனிதனுக்கு மறுக்கப்படுவதைப் புதுக்கவிதை வெளிப்படுத்துவதன்வழி இக்கட்டுரை ஆய்கிறது.

Abstract

Every citizen has an equal right and equal values in social, economic, political and justice. It also includes freedom of speech and authorship. This paper explores from modern poetry these basic rights refused the fulfillment for each citizen after independence.

திறவுச்சொற்கள் (Keywords): சம உரிமை, அரசியல், பேச்சுரிமை, அடிப்படை உரிமைகள், equal right, politics, freedom of speech, basic rights

முன்னுரை

இந்தியாவில் வாழும் மக்களுக்கு சமுதாயம், பொருளாதாரம், அரசியல், நீதி முதலியவற்றில் சம மதிப்பும் உரிமைகளும் உள்ளன. பேச்சுரிமையும் எழுத்துரிமையும் இவற்றில் அடங்கும். நம்நாடு விடுதலை பெற்றபின் இத்தகைய அடிப்படை உரிமைகளும் பாதுகாப்பும் சராசரி மனிதனுக்கு நிறைவளித்துள்ளனவா? என்பது கேள்விக்குரியே. ஒவ்வொரு மனிதனும் ஏதாவது ஒரு வகையில் தனது உரிமைகளை நிலைநாட்டிக்கொள்கிறான். அதில் அவன்பெறும் வெற்றியும் தோல்வியும் சமூகம் அல்லது அரசு சார்ந்த நிலையைப்பொறுத்தே அமைகின்றன.

உரிமைக்குக் குரல்

மனித உரிமையின் அடிப்படைகளை பேச்சிலோ எழுத்திலோ எடுத்துக்கூறுவது கவிஞர்களுடைய இயல்பு. மனிதஉரிமைக்கு குரல்கொடுக்கும் கவிஞர்களை கவிஞர் சக்தி கனல் "வார்த்தைகளில் கூறுவோமானால் கவிஞர்கள் நாட்டின் மனசாட்சிகள். சமுதாயம் சஞ்சலப்படும்போது அவர்களின் இதயம் உடைந்து இரத்தம் கசிகின்றது. அநீதி இழைக்கப்படும்போது அவர்களின் நெற்றிக்கண் விழித்துக்கொள்கிறது" என்று குறிப்பிடுகிறார்.

உரிமையைப் பெற்று நம்வாழ்வு சிறக்க உழைக்கவேண்டும் என்று எண்ணும் கவிஞர் இளங்கோவன் "நமது உழைக்கும் கைகளை உரிமைக்காக உயர்த்தினால் நமது வாழ்வு நமதே" என்று உரிமைகுரல் கொடுக்கிறார். உரிமைக்கு கைகொடுப்போம் என்ற சிந்தனையை வழிமொழிவதுபோல் தணிக்கைசெல்வன் அவர்களும் "உடமையை உரிமையை ஒருசிலர் களவாடி அடிமையாய் ஆண்டிடும் கொடுமையைத் தாக்கும் அணிகட்டு புரிவோம் நம்கடமையை" என்று உரிமைகுரல் எழுப்பினர்.

"சேரியின் ஓரங்களில்
வயல்வெளிகளின் புலம்பல்களில்
ஊர்வலங்களில்
உரிமை முழக்கங்களில்
எந்த இராகங்களை இசைத்துச்சென்றோமோ
அந்த இராகங்களுக்கு நானே வீணை மூட்டுகிறேன்"

என்ற இன்குலாபின் சிந்தனை உரிமை முழக்கத்திற்கு ஒத்திசைவாக உள்ளது.

இவ்வாறாக கவிஞர்கள் தங்கள் கவிதைகளில் கடமையும் உரிமையும் தமது நோக்கமாக இருந்தமையை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். நாட்டு முன்னேற்றத்திற்குச் சமூக அமைப்பு, அரசியல், நீதி ஆகியவை தடையாக உள்ளபோது அதைச் சுட்டிக்காட்டும் உரிமையை கவிஞர்கள் பெறுகிறார்கள்.

மனிதஉரிமையும் வாழும் கடமையும்

நாட்டு நடப்பையும் மக்களாட்சியின் அமைப்பையும் ஆள்வோரின் சுயநுபத்தைக்கொண்டு அறியமுடிகிறது. அவர்கள் மக்களுக்கு வழங்கியுள்ள உரிமைகளைக் கொண்டு அதை உறுதிசெய்யமுடியும். உண்மையான அரசு மக்களின் அடிப்படை உரிமைகளை வழங்குவதும் உரிமைக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதும் தலையாயக் கடனாகும். அடிப்படைத்தேவைகளை மக்கள் எல்லோரும் பெறுவதற்கான வழியை எந்த அரசால் நிறைவேற்றமுடிகிறதோ அவ்வரசே கல்வி முதலான உயர்ந்த பண்புகளை மக்களிடையே வளர்க்க துணைபுரிவதாக அமையும். இது மக்களின் உரிமைவாழ்வை உரமிட்டு வளர்ப்பது போன்றதாகும்.

"சலிப்பின்றி உழைப்பதற்கு
சக்திக்கேற்ற பணியினையும்
களிப்போடு வாழ்வதற்குத்
தேவைக்கேற்ற ஊதியமும்
அடிகோல வேண்டாமா?"

என்று கேட்கிறார் தங்க அன்பழகன். உரிமையை நிலைநாட்டிக்கொள்வதற்கும் மக்கள் மனதிலிருக்கும் அச்சம் தவிர்ப்பதற்கும் ஆண்மை தவறாதிருப்பதற்கும்; சீறுவோரைக் கண்டு சீறுவதற்கும் போர்த்தொழில் பழகுவதற்குமான சிந்தனைகள் கவிஞர்களது போர்கவசங்களாகி வருவதை நாம் காணமுடிகிறது.

உரிமை வேட்கை

வாழ்க்கையை உரிமையின் அடிப்படையில் வாழவேண்டும் என்பது உரிமை வேட்கை. வாழ்வது என்பது அர்த்தமாகவேண்டும் என ஒவ்வொருவரும் நினைப்பதுண்டு. நமக்கு வானம் வசப்படுகிறதோ இல்லையோ வாழ்க்கை வசப்படவேண்டும் என எண்ணுவதில் தவறில்லை. இதனால் அனைவரிடமும் உரிமையும் சுரண்டலற்ற தன்மையும் இயல்பாக இருத்தல் வேண்டும். இதையே கவிஞர் தாரா பாரதி,

"பொம்மைகள் தாமா பொதுமக்கள்
பொய்யர்கள் தாமா தலைமக்கள்
நம்மை நாமே சுரண்டுவதா?
நகமே விரலை விழுங்குவதா?"

என கேட்பதன்மூலம் உரிமைவேட்கை சிந்தனைக்கு அடித்தளம் அமைக்கிறார்.

உரிமை பாதுகாப்பு

சட்டம் மனித உரிமைகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதாய் இருத்தல் வேண்டும். மனித உரிமைகளை செயல்படுத்தும் சட்டங்களை அரசு ஏற்படுத்த வேண்டும். உரிமை பாதுகாப்பு என்பது சமூகத்தில் தன்னைக் காத்துக் கொள்வதற்கும் பிற உரிமைகளைக் காத்துக்கொள்வதற்கும் உதவியாய் இருத்தல் வேண்டும். சட்டப்பாதுகாப்பு மனிதனுக்கு உண்மையான உரிமை வழங்குவதாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

"நமக்குள்
நாம்
பிளவுபடும்போது சுலபமாய் அதிகார வர்க்கம்
நமது உரிமைகளை
அபகரித்துக்கொள்ளும்
நமக்குள் ஓட்டைகள் விழுந்தால்
உரிமைகள்
ஓழுகிப்போய்விடும்
ஓன்றாக
நாம்
உரிமைக்குரல் எழுப்பினால்
சமரசம் பேச
இமையம் கூட
எழுந்துவரும்"

என்ற கூற்று உரிமையும் பொதுமையும் எல்லோருக்கும் கிடைக்க எல்லோரும் ஒன்றுபடவேண்டியதை வலியுறுத்துகிறது.

மக்களின் உரிமைகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க முன்வருவதோடு மட்டுமின்றி அதை நிறைவேற்றுவதில் முழுமையான உறுதியையும் அரசு தரவேண்டும். உரிமைக்கு உறுதியான பாதுகாப்பு என சொல்லி காலம்கடத்தும் அரசின் அலட்சியப்போக்கைப் போபாலில் ஏற்பட்ட நச்சுக்காற்றுக் கசிவு நிகழ்ச்சியோடு தொடர்புபடுத்தி,

"வாயு கசிவுக்கு
வாரிசு யாரெனப்
பன்னாட்டு வழக்கர்
பகடைக்காய் உருட்டும்முன்
நீதியின் நிழலை
நீந்தும் மழலை
கரையொதுங்கும்
நரைதிரையுடன்"

எழுதப்பட்ட இக்கவிதையில் உரிமையைக் கேட்டுப் பெறுவதில் கூட நீதிமன்றத்தின் விசாரணைக் கரங்கள் நீண்டுகொண்டே போகின்றன என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

நீதிமன்றம் மக்களுக்கு உரிமைகளை வழங்குவதில் வேறுபாடுகளைக் காட்டக்கூடாது. ஏழைகளுக்கு எதிரான நீதியும் உடமை வர்க்கத்திற்கு ஒத்து ஊதுவதையும் கண்டிக்கும் கவிஞர் இன்குலாப்,

"கொளுத்தும் நில பிரபுத்துவக் கரங்களைக்
குலுக்கிக்கொண்டே நீதி மன்றங்கள்
காயப்பட்ட எங்கள் கரங்களுக்கே
சட்ட விளக்கம் செய்து சங்கிலி மாட்டியது
நாம்
தாக்கவேண்டியது அரசு அதிகாரத்தை
தண்டிக்கவேண்டியது நீதிமன்றத்தை"

என்று சிந்தனை முழக்கம் செய்திருப்பதன் அடிப்படைக் காரணம் மக்களுக்கு நீதிமன்றம் சரியான உரிமைப்பாதுகாப்பினை வழங்கவேண்டும் என்பதே.

அரசும் தன்பங்கிற்கு கண்துடைப்பினை அவ்வப்போது செய்துவருவதை தமிழன்பன்,

"அரசு
ஏழைகளின்
கண்ணீர்க்குரிய காரணத்தைப்
போக்கவேண்டும்
கைக்குட்டைகள்
தந்ததுபோதும்"

என சுட்டிக்காட்டியிருப்பதிலிருந்து உரிமை என்ற பெயரில் சிறிய சலுகைகளைத் தந்து தற்காலிகமாக தப்பித்துக்கொள்ளும் அரசின் போக்கை உணர்த்துகிறது.

கல்வியும் உரிமையும்

அடிப்படைக் கல்வி பெறுவது நமது உரிமைகளில் ஒன்று. இது அனைவருக்கும் பொதுவானது. ஆனால் இன்றைய கல்வி மக்களுக்குப் பயனளிப்பதாக இல்லாமல் குறைபாடுகள் உள்ள கல்வியாக இருப்பதை கவிஞர் தமிழன்பன்,

"பாரதி
உன்
படிப்புக்கூட
பாதியில் நின்றது.
கொடுத்துவைத்தவன் நீ
ஏனெனில் பள்ளிகளுக்குச் சென்று
உள்ள ஞானத்தையும்
இழந்தனர் பலர்"

என இடித்துரைப்பதன் மூலம் கல்வித்திட்டங்களில் உள்ள குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார். கல்விக்கூடங்கள் கூட பலசரக்குக் கடைகளாகிவிட்டன. வணிகமாகிவிட்ட கல்வியை கவிஞர் இரண்டாம் நக்கீரன்,

"விதவிதமாய் கடைகள்
அங்கு
விற்கும் பொருள்
பலவகைகள்
கொடுக்கும் கொடைக்கு ஏற்றபடி
குனிந்துகொடுக்கும் விதிமுறைகள்"

எனக் கூறியிருப்பது சிந்தனைக்குரியது.

பெண்ணுரிமை

பெண்ணுரிமை பற்றிப் பல கோணங்களில் கவிஞர்கள் சித்திரித்துள்ளனர். பெண்களுக்கு வாழும் உரிமையை அளித்துள்ள சமுதாயம் அதனை முழுமையாக அளித்துள்ளதாகத் தெரியவில்லை. ஆண்களோடு சமஉரிமை, வேலைவாய்ப்பு, மறுமணம், கலப்புத்திருமணம் முதலிய நிலைகளில் முழு உரிமையைப் பெண்கள் எதிர்நோக்கியுள்ளனர். விடுதலை உணர்வு பெறுவதற்கு அறியாமை, அடிமைத்தனம், பழமைப்போக்கு முதலியவற்றிலிருந்து பெண்கள் மீட்கப்படவேண்டும் என்பதை கவிஞர் இரா. தமிழன்னை,

"நாங்கள்
விலங்குகளல்ல.
மானுட வரலாற்றின் முகவரிகள்
நாங்கள்
இயந்திரங்கள் அல்ல.
ஆற்றிவு படைத்த அறிவு ஜீவிகள்
எங்களை அலங்கார பதுமை என்றா எண்ணுகிறீர்கள்
அவலங்களை அழித்துத் தேய்க்கும் ஆற்றலும் எமக்குண்டு
வாய்ப்புக்கிடைத்தால் வாளேந்தவும் அஞ்சமாட்டோம்"

என்று வீரமுழக்கமிடுகிறார். புரட்சிக்கு பூபாளம் பாடும் பூவையரின் நெஞ்சம் வன்மையாக மாறும் வாய்ப்பையும் பெறும் என்பதை உறுதிசெய்கிறது இக்கவிதை.

பெண்விடுதலை பேச்சளவே உள்ளது என்பதை கவிஞர் கோ.ச. பலராமன்,

"பெண் விடுதலைக்காக
மேடையேறி பேசுபவர்
வீட்டில்
தன்னை அழைக்க
வந்தவர் முன்னிலையில்
அடியே! அக்கம் பக்கம் போகாதே
கதவைப் பூட்டு
என்று கர்சித்துவிட்டு
மேல்துண்டை மாற்றிப்போட்டு
மிதியடி
பூட்டினார்
அதிர்ந்துபோனார்
அழைக்கவந்தவர்"

என குறிப்பிட்டிருப்பது இக்கவிதை வழி உண்மையாகிறது.

கவிஞர் வைரமுத்து தனது திருத்தி எழுதிய தீர்ப்புகள் கவிதையில்,

"இல்லறக் கிரிக்கெட்டில்
"ரன் எடுத்தே ரணமாகிப்போன"

பெண்ணினம் பற்றி குறிப்பிடுகிறார்.

பெண்களுக்கு தட்டிக்கேட்கும் உரிமை மறுக்கப்படுவதோடு கற்பும் பறிபோவதைக் காவல்நிலையக் காட்சி ஒன்று காட்டுகிறது.

"கைதுசெய்யப்பட்ட
கணவனை மீட்கக்
காவல் நிலையம்
போன பொன்னியின்
கற்பு
அட்டா
சகல
மரியாதையுடன்
சவஅடக்கமானது"

என்ற கவிதை மூலம் கவிஞர் இரா. வேலுச்சாமி பெண்களின் அவலநிலையைச் சுட்டுகிறார். மென்மைக்கு வன்மை வேண்டும். உரிமை அவ்வழியே வரவேண்டும் என எண்ணுகிறது பெண்மை மனம்.

இவ்வாறாக உரிமை மனிதவாழ்க்கையில் உயர்ந்தது, அடிப்படையானது. அடிப்படையான இவ்வரிமைகளை மதிக்கத் தெரிந்திருக்கவேண்டும். உரிமையை மதிப்பதுபோன்றே சமூகக் கடமையையும் மதித்தல் வேண்டும். மனித வாழ்வில் உரிமைகள் யாவும் அறவழியில் தொடர்வன என்று அறிதல் வேண்டும். ஆளும் அரசினமீது மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்பட உரிமை தேவையாகிறது. மனித உரிமைகளை மதிக்கத்தெரிந்த அரசே உயர்வுகொள்ளும். மனித உரிமைகளின் அடிப்படையை அறிந்துகொண்டு சமூகமேன்மைக்குப் பாடுபடும் பொறுப்புணர்ச்சியைத் தருவனவாகக் கவிதைகள் விளங்குகின்றன.

துணைநின்றவை (References)

- அரங்கராசு, (பதி.), (1987), தமிழ்ப் புதுக்கவிதைத் திறனாய்வு, சென்னை.
- தமிழன்பன் ஈரோடு, (1982), நந்தனை எரித்த நெருப்பின் மிச்சம், சென்னை : பூம்புகார் பதிப்பகம்.
- மீரா, (1974), ஊசிகள், தஞ்சாவூர் : அன்னம் வெளியீடு.
- வல்லிக்கண்ணன், (2009), புதுக்கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், சென்னை : பாரி நிலையம்.
- வைரமுத்து, (2010), திருத்தி எழுதிய தீர்ப்புகள், சென்னை : திருமகள் நிலையம்.
- அரங்கராசு, (பதி.), (1987), தமிழ்ப் புதுக்கவிதைத் திறனாய்வு, சென்னை.
- தமிழன்பன் ஈரோடு, (1982), நந்தனை எரித்த நெருப்பின் மிச்சம், சென்னை : பூம்புகார் பதிப்பகம்.
- மீரா, (1974), ஊசிகள், தஞ்சாவூர் : அன்னம் வெளியீடு.
- வல்லிக்கண்ணன், (2009), புதுக்கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், சென்னை : பாரி நிலையம்.